

Matth. 25, thæum sermo ipse concluditur: *Cùm autem venerit Filius hominis, inquit,*
 31. *in maiestate sua, & omnes Angeli cum eo; tunc sedebit super sedem maiestatis sue, tunc congregabuntur ante eum omnes gentes: & cætera, usque ad illud, ubi ait: Et ibunt hi in supplicium æternum; iusti autem in vitam æternam.* Hoc enim nullus ambigit de Christi adventu novissimo & de fine seculi prædictum fuisse. Nam & illas quinque & quinque virgines, non defuerunt, qui non contemptibili disputatione docere voluerint, ad hunc ejus adventum, qui nunc fit per Ecclesiam, pertinere. Sed
 *Al. valde hæc non sunt temere pollicenda, ne aliquid occurrat, quod * validè contradicat, præsertim quia in talibus divinorum eloquiorum obscuritatibus, quibus nostras intelligentias Deo placuit exercere, non solum aliis alio movetur acutiùs eorum, qui Scripturas sanctas non improbabiler tractant; sed etiam quilibet unus illorum, aliquando minùs, aliquando melius intelligit:

Nescio tamen, utrum intueri aliquid certius in hac quæstione possemus, si ullâ ratione seu facultate possemus, quàm illud, quod in epistola priore jam posui, quando *Euangelio mundus universus impleatur.*
 Matth. 24, 14. Quod enim putat Venerabilitas tua, jam hoc per ipsos Apostolos factum, non ita esse, certis documentis probavi. Sunt enim apud nos, hoc
 367. est, in Africa, barbaræ innumerabiles gentes, in quibus nondum esse prædicatum Euangelium, ex iis, qui ducuntur inde captivi & Romanorum servitiis jam miscentur, quotidie nobis addiscere in promptu est. Pauci tamen anni sunt, ex quo quidam eorum rarissimi atque paucissimi, qui pacati Romanis finibus adhærent, ita, ut non habeant Reges suos, sed super eos Præfecti à Romano constituantur Imperio, & * illi & ipsi eorum Præfecti Christiani esse cœperunt. Interiores autem, qui sub nulla sunt potestate Romana, prorsus nec religione Christianâ in suorum aliquibus detinentur, neque ullo modo rectè dici potest, * istos ad
 *Al. illi ipsi
 *Al. illos
 Gen. 22, 16, 18. promissionem Dei non pertinere. Non enim Romanos; sed *omnes gentes Dominus semini Abrahamæ, mediâ quoque juratione, promisit: ex qua promissione jam factum est, ut nonnullæ gentes, quæ non tenentur ditione Romanâ, reciperent Euangelium & adjungerentur Ecclesiæ, quæ fructificat & crescit in universo mundo.* Adhuc enim habet, quò crescat; donec fiat, quod de Christo, in Salomonis figura, prophetatum
 Ps. 71, (72,) 8. est: *Dominabitur à mari usq; ad mare, & à flumine usq; ad terminos orbis terræ.* A flumine scilicet, ubi baptizatus est; quia inde cœpit Euangelium prædicare: A mari autem usque ad mare totus est orbis cum omnibus gentibus: quoniam mari Oceano cingitur universus. Quomodo
 Ps. 85, (86,) 9. autem implebitur aliter illa prophetia: *Omnes gentes, quotquot fecisti, venient & adorabunt coram te, Domine?* Non enim de locis suis migrando veni-